

Sondag, 10 Mei 2026

Skriflesing: Nehemia 13:4-9

Tema: Die gevaar van “dit is mos reg so”.

Skriflesing

Nehemia 13:4–9

Nehemia se tweede besoek: Hy sit vir Tobija uit ’n kamer by die tempel

⁴Tevore het die priester Eljasib, wat in beheer was van die opslagplek by die huis van ons God en familie van Tobija was, ⁵vir Tobija ’n groot kamer ingerig wat tevore gebruik was vir die graanoffer, die wierook, die offergereedskap, die tiendes van koring, wyn en olie, die aandeel van die Leviete, die sangers en die poortwagte, en die offergawe vir die priesters. ⁶Ek was nie in Jerusalem toe dit alles gebeur het nie, want in die twee en dertigste regeringsjaar van koning Artasasta van Babel is ek terug na die koning toe. Ek kon eers met verloop van tyd van die koning verlof vra ⁷en na Jerusalem toe kom. Toe ek uitvind watter verkeerde ding Eljasib gedoen het deur vir Tobija ’n kamer in die voorhof van die tempel in te rig, ⁸was ek baie kwaad. Ek het al Tobija se huisraad uit die kamer gegooi ⁹en opdrag gegee dat die kamer gereinig moet word. Daarna het ek die goed wat in die tempel gebruik is, en die graanoffer en die wierook daar teruggesit.

“... ‘n Mens leef nie net van brood nie, maar van elke woord wat uit die mond van God kom.” – Matteus 4:4

PREEK

Inleiding

Broers en susters in onse Here Jesus Christus,

Daar is ’n sekere sin wat stil-stil ’n mens se lewe kan oorneem. Dit klink onskuldig. Dit klink redelik. Dit klink amper wys.

“Ag, dit is mos reg so.”

Dit is nie ’n rebellie-woord nie. Dit is nie ’n woord van openlike ongehoorsaamheid nie. Dit is ’n sagte woord. ’n Stil woord. Maar juis daarom is dit gevaarlik. Want dit is die soort woord wat nie lawaai maak wanneer dit jou geloof begin afbreek nie.

En in Nehemia 13 kry ons presies so ’n oomblik.

Die muur is klaar gebou. Die volk het herstel beleef. Daar was hernuwing, toewyding, beloftes aan God. Dit lyk soos 'n suksesverhaal. Maar dan, amper onverwags, kom ons by hierdie gedeelte — en ons sien hoe iets klein begin insluip.

Eljasib, die priester, maak plek vir Tobija in die tempel.

Nie net sommer enige plek nie — 'n kamer wat eintlik vir die offers en die gawes van die Here bedoel was.

En niemand sê iets nie.

Niemand slaan alarm nie.

Dit gebeur stil.

Want iemand het waarskynlik gedink: “Dit is mos reg so.”

1. Klein kompromieë maak groot skade

Tobija was nie sommer net 'n vriend nie. Hy was een van die mense wat vroeër openlik teen God se werk gekant was. Hy het die bou van die muur bespot. Hy het probeer keer dat God se volk vooruitgaan.

En nou?

Nou bly hy in die tempel.

Die probleem begin nie by 'n groot besluit nie. Dit begin by 'n klein skuif. 'n Kamer word oopgemaak. 'n Deur word oopgelaat.

So werk kompromie. Dit kom nie soos 'n storm nie. Dit kom soos 'n sagte wind wat stadig alles skuif.

Ons sien dit ook in ons eie lewens.

Jy begin dalk met iets klein:

'n Bietjie minder tyd vir gebed.

'n Bietjie meer kompromie in 'n verhouding.

'n Bietjie aanpassing by die wêreld se standaarde.

En dit voel nie dadelik verkeerd nie.

Dit voel soos... dit is mos reg so.

Maar die vraag is nie of dit gemaklik voel nie.

Die vraag is: behoort dit daar?

Want wat nie van God is nie, hoort nie in die ruimte wat aan Hom behoort nie.

2. Wat jy toelaat, vorm jou lewe

Die kamer wat vir Tobija gegee is, was nie sommer 'n leë kamer nie. Dit was 'n heilige ruimte. Dit was bedoel vir dinge wat met God se diens te doen het.

Met ander woorde:

Wat vir God bedoel was, word nou vir iets anders gebruik.

En dit is waar die gevaar lê.

Wat jy in jou lewe toelaat, begin jou lewe vorm.

As jy dinge in jou hart toelaat wat nie daar hoort nie, begin dit jou denke beïnvloed, jou besluite vorm, jou prioriteite skuif.

Dis soos om 'n gas in jou huis toe te laat.

Eers sit hy net in die sitkamer.

Dan begin hy oorbly.

En voor jy jou oë uitvee, voel dit of hy eintlik daar hoort.

Ons leef in 'n wêreld waar alles genormaliseer word.

Wat eens verkeerd was, word nou aanvaarbaar.

Wat eens vreemd was, word nou normaal.

En stadig begin ons sê:

“Dit is mos reg so.”

Maar God se Woord bly dieselfde.

Sy standaard skuif nie saam met die wêreld nie.

Die vraag is dus:

Wie bepaal wat reg is in jou lewe?

Die wêreld — of God?

3. Geestelike agteruitgang gebeur stil

Wat opvallend is in hierdie gedeelte, is hoe stil alles gebeur.

Daar is nie 'n groot konflik nie.

Daar is nie 'n openbare rebellie nie.

Daar is nie 'n dramatiese oomblik nie.

Dit gebeur net... stadig.

En dit is hoe geestelike agteruitgang werk.

Mense verloor nie hul geloof oornag nie.

Hulle dryf weg.

Hulle raak gewoon aan minder.
Hulle raak gemaklik met kompromie.
Totdat dit wat eens heilig was, nie meer belangrik voel nie.
Dink aan 'n vuur.
As jy dit nie voed nie, gaan dit nie skielik dood nie.
Dit smeul eers.
Dan raak dit minder warm.
Dan bly daar net kole oor.
So gebeur dit met geloof.
En die gevaar is dat jy dit nie altyd agterkom nie.
Jy raak gewoon aan minder gebed.
Jy raak gewoon aan minder Bybel.
Jy raak gewoon aan minder toewyding.
En dit voel normaal.
Dit voel soos... dit is mos reg so.

4. Ware herstel vra drastiese optrede

Wanneer Nehemia terugkom en sien wat gebeur het, reageer hy nie passief nie.
Hy word kwaad.
Hy gooi Tobija se goed uit die kamer uit.
Hy reinig die vertrek.
Hy herstel wat verkeerd gegaan het.
Dit is nie 'n sagte reaksie nie.
Dit is 'n drastiese reaksie.
Want hy verstaan:
Wat verkeerd is, kan nie net bestuur word nie — dit moet verwyder word.
En dit is waar die boodskap vir ons baie prakties raak.
As daar dinge in jou lewe is wat nie daar hoort nie, is dit nie genoeg om dit net te probeer beheer nie.
Dit moet uitgegooi word.
Dit kan 'n gewoonte wees.
'n verhouding.

'n manier van dink.

'n sonde wat jy lankal begin regverdig het.

Ware geestelike herstel begin wanneer jy eerlik raak en sê:

“Dit hoort nie hier nie.”

En dan iets daaraan doen.

Praktiese toepassing

Kom ons bring dit huis toe.

Waar in jou lewe het jy dalk begin sê:

“Dit is mos reg so”?

- Is daar iets wat jy weet nie reg is nie, maar jy het dit begin aanvaar?
- Is daar 'n deel van jou lewe wat aan God behoort, maar nou deur iets anders gevul word?
- Is daar 'n kompromie wat klein begin het, maar nou groot geword het?

Hier is 'n eenvoudige toets:

As Jesus vandag fisies in jou lewe sou instap,

sou jy gemaklik wees met alles wat Hy daar sien?

Of sou daar dinge wees wat jy vinnig wil wegsteek?

Nehemia het nie gewag nie.

Hy het opgetree.

En dalk is dit vandag jou uitnodiging.

Nie om skuldig te voel nie —

maar om vry te word.

Want God se doel is nie om jou vas te vang in skuld nie.

Sy doel is om jou hart weer skoon te maak.

Om ruimte te maak vir wat werklik lewe gee.

Slot

Die grootste gevaar vir ons geloof is nie altyd openlike rebellie nie.

Dit is die stil stem wat sê:

“Dit is mos reg so.”

Maar God roep ons na iets meer.

Hy roep ons na 'n lewe van egtheid.

Van reinheid.

Van toewyding.

Nie perfek nie —

maar eerlik.

Nie maklik nie —

maar reg.

Mag ons die moed hê om te kyk na ons lewens,

die deure wat ons oopgemaak het,

die kamers wat ons gevul het,

en weer te sê:

Here, hierdie ruimte behoort aan U.

Amen